

XXXV.

Forslag til Lov

om

Forældelse af Statsforfkrivninger.

§ 1.

Lovgivningens almindelige Regler om Gjældsbreves Forældelse i 20 Aar skalle ogsaa være anvendelige paa Statsforfkrivninger, hvad enten disse ere forsynede med Renteanvisninger (Coupons) eller ikke. Til Forældelsen af en med Renteanvisninger forsynet Statsforfkrivning udfordres dog ikke alene, at ingen til den hørende Renteanvisning for de sidste 20 Aar er fremkommen til Indløsning, og at Forfkrivningen heller ikke paa anden Maade er holdt i Kraft; men der skal tillige være forløbet 5 Aar efter den Rentetermin, til hvilken den sidste af de udgivne Renteanvisninger er forfalden til Indløsning, uden at Forfkrivningen er fremkommen til Modtagelse af nye Renteanvisninger eller paa anden Maade er holdt i Kraft. De ikke fremkomne ældre Renteanvisninger ere da forældede tillige med selve Forfkrivningen. Søvrigt forbliver det, hvad Renteanvisninger (Coupons) angaaer, ved den hidtil gjældende Regel, at de forældes i 20 Aar.

§ 2.

Udenfor det i Loven af 31te Marts 1858 § 4 forudsatte Tilfælde skal Finantsministeriet, naar en Statsforfkrivning, som i Statsgjældscontoirets Bøger lyder paa Shænderhaveren, anmeldes for Ministeriet at være bortkommen, kunne give den anmeldte Eier Vederlag for Statsforfkrivningen, efterat den er bleven forældet, saafremt Anmeldelsen er indkommen, inden 5 Aar af Forældelsestiden ere forløbne.

§ 3.

Ingen Forældelse efter denne Lov indtræder inden Udgangen af Aaret 1872.

§ 4.

De særlige Bestemmelser, som ere gjældende om Forældelse af Tontine-Policer og visse Arter af den udenlandske Gjæld, ophæves ikke ved denne Lov.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Til § 1.

Det har indtil Aaret 1845 været antaget af den daværende Statsgjældsdirection, at Danske Lovs 5te Bogs 14de Capitels 4de

Artikel, som indeholder den almindelige Lovbestemmelse om Gjældsbreves Forældelse efter 20 Aars Forløb, ogsaa er anvendelig paa Statsforfkrivninger, eftersom Artiklen udtrykkelig